

Acı Hayat

– vo · 04 Nisan 2025

Yalnızlık, bize kalmış eski bir ezber.
Aklıma düştükçe kalbim tekler,
Vücudumdan boşanır soğuk terler.
Bilirim ki yaşamak, ölmekten beter.

Geceler karanlık, uykusuz geçer.
Eli ruhumu yakar, deşer.
Bedenim söner, ruhum gürlür.
Hayat arkadan acı acı güler.

Uçar bir bir dertler, kederler,
Yakama yapışır sert eller.
Acılarda kalmış ondan izler,
Sisler arasında gözüdür kalpler.

Kimse bilmez ki bu son sefer.
Çehrede saklı gizli hisler,
Karanlıkta parlar eşsiz gözler.
Herkeste bulunur bir bekler.

Kapıyı bekler bir nefer,
Geline kalp bahara erer.
Dünya olur gurbet eller,
Beden çürüse de ruh bekler.

Hayat kısa, yaşamaya değer.
Şafak sökerken umut veda eder.
Arkada kalan yoksa, ruh kimi bekler?
Gelecek, geçmişe mazi derler.

Kalp durunca son bulur dertler.
Uçar göğe nuru, yere eğler.
Toprakta kaybolur bir bir renkler.
O saatten sonra kesilir sesler.

Bir bir örmüş ağını kader,
Sanma ki var sonda zafer.